1076. Do Ciebie, Panie

(Mioduszewski, 1838)

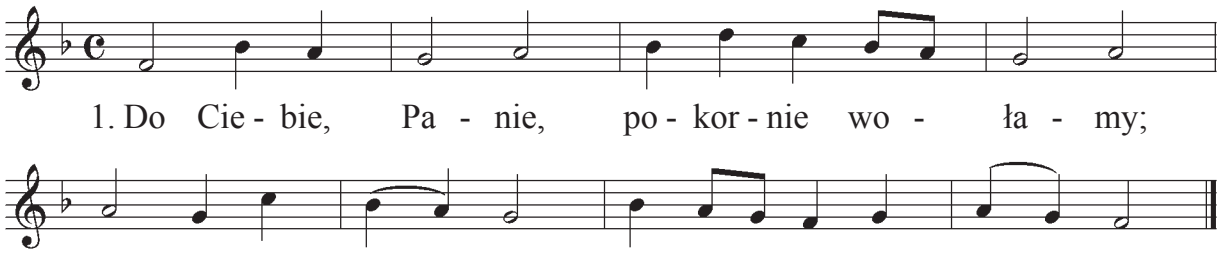

2. Racz na nas wejrzeć z nieba wysokiego,
A racz pocieszyć człowieka grzesznego,
3. Któregoś, Panie, zbytnio umiłował
I Krwi najświętszej przelać nie żałował.
4. Acz miecz Twój srogi bardzo się rozszerzył,
By złości nasze srogością uśmierzył;
5. My nic nie dbamy, w złościach naszych trwamy,
Jednakże, Panie, ku Tobie wołamy,
6. Byś złości nasze łaskawie przebaczył,
A gniew swój srogi pohamować raczył.
7. Użycz swej łaski ku upamiętaniu,
Daj serce prawe ku Twemu wzywaniu;
8. Abyśmy zawsze w pobożności żyli,
Ciebie na wieki z świętymi chwalili.